

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย
3. เนื้อหาที่ใช้ในการสอน
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการทำการสอน หลังจากนั้นจึงทำการศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด และแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบความสามารถทางการฟัง-พูด และแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ใช้ในการวิจัย

2. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา

กลุ่มเป้าหมายในการทำการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนสาริคมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ. 024) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 24 คน

3. เนื้อหาที่ใช้สอน

เนื้อหาที่ใช้สอนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ใน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533)

จุดประสงค์รายวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง-พูด พิจารณาคัดเลือกเนื้อหา จากหนังสือ Break though 1-2 และแหล่งวิชาการต่างๆ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยคัดเลือกมา โดยพิจารณาระดับความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกับหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยแยกหัวข้อตามลักษณะหน้าที่ของภาษา ที่นำไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ ดังนี้

1. Greetings and Introductions
2. Congratulations
3. Invitations and Responses
4. Directions and Locations
5. Asking and Giving Opinions
6. Expressing Approval and Disapproval
7. Thanks and Responding to Thanks
8. Apologies and Forgiveness

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอนกิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคมจำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที โดยได้คัดเลือกเนื้อหาตามหน้าที่ภาษา หลังจากนั้นได้นำเนื้อหาไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว จึงนำเนื้อหาจัดทำแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคมซึ่งมีขั้นตอน 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ให้ความรู้ทางภาษา (Giving Knowledge)

ครูใช้รูปภาพประกอบการเล่าเรื่อง ใช้สถานการณ์สมมติ ให้ผู้เรียนฟังจากเทปบันทึกเสียง หรือ การให้ผู้เรียนได้ดูวีดิทัศน์เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ครูสนับสนุนให้นักเรียนเห็นว่าคุณลักษณะเฉพาะต่าง ๆ ของตัวผู้พูดและผู้ฟัง ได้แก่ อายุ ตำแหน่ง เพศ ความดันเคย ความเชื่อมั่นและหน้าที่ของภาษาเช่น การทักทาย การขอบคุณ

ในแต่ละสถานที่นั้นล้วนแต่มีผลต่อการเลือกใช้ภาษาและการแสดงออกในการสื่อสาร

ครูทำการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน หากนักเรียนมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในคำภาษา ครูจะชี้แจงรายละเอียดอีกครั้ง

2. ประเมินระดับข้อความ (Discourse Rating Task)

ครูให้นักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมประเมินระดับข้อความ ซึ่งเป็นการจัดอันดับความเหมาะสมของพฤติกรรมทางภาษา โดยดูจากระดับความสุภาพถึงไม่สุภาพ เป็นทางการถึงไม่เป็นทางการ เป็นต้น

เปรียบเทียบกับตารางประเมินระดับข้อความมีที่ครูได้ให้เจ้าของภาษาประเมินไว้แล้ว

3. วิเคราะห์และอภิปราย (Analyze and Discourse)

ครูและนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ และอภิปราย ในแง่ความแตกต่างทางความคิดของเจ้าของภาษาและผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษา ซึ่งความต่างนี้มาจากการที่มี ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติที่ต่างกัน ตลอดจนสอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

4. ปรับบทบาท (Modified Scenarios)

ครูและนักเรียนช่วยกันปรับคุณลักษณะด้านใดด้านหนึ่งของผู้สื่อสาร ซึ่งคุณลักษณะนี้จะส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางภาษา เน้นการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาศาสตร์สังคม ได้แก่คุณลักษณะทั้ง 4 ตัว คือ อายุ ตำแหน่ง เพศ และระดับความคุ้นเคยของกลุ่มสนทนาเพื่อระบุระดับของภาษาที่จะต้องใช้ในหน้าที่ภาษานั้น

นักเรียนอภิปรายในกลุ่มเพื่อนนักเรียนจะระบุภาษาที่เหมาะสม โดยดูจากข้อความที่นักเรียนได้ประเมินไว้ในกิจกรรมการประเมินระดับข้อความที่ได้ทำไว้แล้ว

5. การฝึกปฏิบัติ (Practice)

ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเพื่อฝึกทักษะการฟังพูดตามบทบาทที่ได้ทำการปรับในขั้นตอนที่ 4 เสร็จแล้ว ผู้วิจัยจะนำแผนการสอนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

หลังจากนั้นได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องอีกครั้ง จากนั้นนำเอาแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาเช่น คำอุทาน (Non-Word Expression) และ อวัญนะภาษาต่าง ๆ ต่อมาผู้วิจัยได้นำเอาแบบฝึกหัดประเมินระดับข้อความทั้ง 8 แบบฝึกหัด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการสอนไปให้อาจารย์สอนภาษาอังกฤษเจ้าของภาษา 2 คนทำการประเมินระดับข้อความแล้วทำการสัมภาษณ์อาจารย์ทั้งสองถึงเหตุผลของการให้ระดับข้อความแต่ละข้อความ ผู้วิจัยนำแผนการสอนจำนวน 1 แผนไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาริต

แล้วทำการสัมภาษณ์อาจารย์ทั้งสองถึงเหตุผลของการให้ระดับข้อความแต่ละข้อความ ผู้วิจัยนำแผนการสอนจำนวน 1 แผนไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมายก่อนนำไปใช้จริงเพื่อหาข้อบกพร่องและทดลองเวลาที่เหมาะสม พบว่าในการดำเนินการสอน ขั้นตอนแรก คือขั้นให้ความรู้ทางภาษา ครูผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้อธิบายเนื้อหาทั้งหมดเพียงผู้เดียว เนื่องจากตัวผู้เรียนเองจะมีความเข้าใจในขั้นพื้นฐานของเรื่องคุณลักษณะของผู้พูดและผู้ฟังมาบ้างแล้ว ครูสามารถใช้คำถามเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้อธิบาย ครูเป็นแค่เพียงผู้เสริมความรู้เพิ่มเติม แต่ในขั้นตอนต่อมาขั้นประเมินระดับข้อความ ครูจำเป็นต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงระดับทางภาษาที่นักเรียนต้องการจะให้จัด เนื่องจากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับแบบฝึกหัดในลักษณะนี้มาก่อน และกังวลถึงความคิดถูกในการทำแบบฝึกหัดมากกว่าการคิดวิเคราะห์ ในเรื่องของเวลานั้นพบว่า ผู้สอนต้องปรับปรุงการควบคุมเวลาให้กระชับมากขึ้นในขั้นตอนที่ฝึกให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มและดำเนินการกิจกรรม ซึ่งได้แก่ขั้นการปรับบทบาท และขั้นการฝึกปฏิบัติ

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1. แบบทดสอบความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็นการทดสอบเชิงปฏิบัติจริง กล่าวคือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบ โดยทำการกำหนดสถานการณ์ในการสนทนาขึ้น ให้เนื้อหาในสถานการณ์เป็นเนื้อหาตามหน้าที่ (Functions) ภาษาที่เรียนโดยผู้วิจัยจะเป็นคู่สนทนากับนักเรียน จากนั้นจึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมต่อเนื้อหาใช้สอนและความเหมาะสม จากนั้นผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสม แล้วจึงนำมาแก้ไขปรับปรุง ต่อมาผู้วิจัยจึงนำเอาแบบทดสอบนี้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (อ.024) จำนวน 6 คน และทำการสัมภาษณ์ถึงความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนที่จะนำไปใช้ทดสอบความสามารถของกลุ่มเป้าหมายทั้งก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคม ระหว่างการทดสอบได้มีการบันทึกเสียงและได้ทำการประเมินจากเทปบันทึกเสียงโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยอีก 1 คน ในการทำการประเมินนั้นผู้วิจัยจะประเมินไปพร้อมกับเพื่อความแม่นยำและอยู่ในระดับที่ไม่เบี่ยงเบนจากค่าที่ควรจะเป็น

แบบประเมินความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินซึ่งมีลักษณะเป็นรูปแบบกฎเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ใช้การวัด

ผู้วิจัยได้นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม แล้วได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนตรวจสอบความเหมาะสม แล้วจึงได้นำไปใช้ประเมินความสามารถทางการฟัง-พูดทั้งก่อนและหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมายซึ่งมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

ตาราง 3 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 5 ระดับ

ระดับ	เกณฑ์ในการวัดความสามารถทางการฟัง-พูด	คะแนน
1	ควรปรับปรุง ในระดับขั้นนี้ ผู้เรียนสามารถพูดได้ตอบได้อย่างช้าๆและสั้นๆเพียงสองสามคำด้วยความลังเล และ ความไม่มั่นใจ โดยครูต้องพูดได้ตอบอย่างช้าๆอีกทั้งต้องย้ำประโยคสนทนาอยู่บ่อยๆ และต้องพยายามให้การสนทนาดำเนินไปจนจบ	1-4
2	พอใช้ ในระดับต่อมา ผู้เรียนสามารถพูดได้ตอบให้เข้ากับสถานการณ์ได้ แต่นักเรียนยังคงมีความลังเลใจ โดยใช้ต้องใช้เวลาคิดก่อน อีกทั้งยังมีความลำบากในการจัดคำเข้ากับรูปประโยค ครูยังคงต้องพูดอย่างช้าๆนักเรียนจึงจะเข้าใจและได้ตอบได้อย่างไม่คล่องแคล่วนัก	5-8
3	ค่อนข้างดี นักเรียนสนทนาได้ตอบได้เป็นส่วนใหญ่ แม้จะมีความลำบากในการเลือกใช้คำบ้าง ครูอาจพูดซ้ำบ้าง หากประโยคนั้นค่อนข้างยาวและซับซ้อน นักเรียนสามารถสนทนาได้อย่างต่อเนื่องและไม่หยุดคิดนานสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ ซึ่งครูมักจะซักถามเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ใจความกระจ่างขึ้น	9-12
4	ดี ในระดับนี้ นักเรียนสามารถได้ตอบได้ตามสถานการณ์เป็นส่วนใหญ่ แต่อาจจะมี ความไม่เข้าใจหรือข้อจำกัดทางภาษาบ้าง ซึ่งไม่เป็นอุปสรรคในการสนทนาได้ตอบ โดยนักเรียนสามารถสนทนาได้ตอบได้อย่างไม่ลังเลและมีความมั่นใจมากขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนสามารถใช้ประโยคได้อย่างชัดเจน หากการสนทนาดำเนินไปซับซ้อน นักเรียนอาจลังเลบ้างเป็นครั้งคราว แต่นักเรียนจะพยายามได้ตอบ	13-16
5	ดีมาก นักเรียนสามารถได้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วและชัดเจนสอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำหนด มีน้อยครั้งที่ติดขัด ซึ่งอาจเป็นเพราะครูพูดยาวเกินไป นักเรียนสามารถพูดได้ตอบ พูดเน้นหรือขยายความโดยเปลี่ยนเรื่องที่สนทนาอยู่ได้แม้ว่าอาจมีการใช้คำและจำนวนคำบ้างแต่ก็น้อยมากจนแทบจะสังเกตไม่ได้ นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ อย่างดี ซึ่งครูมักจะซักถามเพิ่มเติม	17-20

2. แบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ของจุฑารัตน์ ธานี (2534) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นที่ .85 และแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ของ นันทวัน ชุมตันดิ (2542) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .86 มาปรับปรุงและแปลเป็นภาษาไทยเพื่ออำนวยความสะดวกความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งจะวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ที่เข้ามามีบทบาทในการสื่อสารทางวาจาตลอดจนเข้าใจความหมายที่ซ่อนอยู่ ในภาษาท่าทางด้วย แบบทดสอบที่สร้างขึ้นนี้เป็นแบบ 4 ตัวเลือก ข้อทดสอบแต่ละข้อมีคะแนน 1 คะแนน มีคำตอบที่ถูก 1 ข้อ ตอบเกิน 1 ข้อหรือตอบไม่ถูกต้องว่าผิดได้ 0 คะแนนในข้อนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบดังกล่าวที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนพิจารณาความถูกต้อง และนำมาแก้ไขปรับปรุง แล้วจึงนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2544 โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 6 คน แล้วทำการสัมภาษณ์ถึงความเหมาะสมและความยากง่ายของแบบทดสอบ ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม โดยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาฉบับนี้ ผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมวัฒนธรรมทางสังคมของกลุ่มเป้าหมาย

5. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียว ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 รูปแบบการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อน และหลัง ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคม

กลุ่มทดลอง	T1	X	T2
------------	----	---	----

T1 หมายถึง การทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดก่อนเรียน

X หมายถึง วิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคม

T2 หมายถึง การทดสอบความสามารถในการฟัง-พูดหลังเรียน

ตาราง 5 รูปแบบการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนก่อนและหลัง ได้จากการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นวัฒนธรรมทางสังคม

กลุ่มทดลอง	T1	X	T2
T1 หมายถึง การทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาก่อนเรียน X หมายถึง การสอน โดยใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคม T2 หมายถึง การทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาหลังเรียน			

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำการประเมินความสามารถทางการฟัง-พูดของกลุ่มเป้าหมายก่อนดำเนินการสอนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการฟัง-พูดในวันที่ 10 กรกฎาคม 2544
2. ทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาก่อนดำเนินการสอน ในวันที่ 12 กรกฎาคม 2544
3. ดำเนินการสอนกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง ดำเนินการตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น โดยสอนตามขั้นตอนของกิจกรรมการสอนกิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคม จำนวน 8 แผน เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ เริ่มตั้งแต่วันที่ 17 กรกฎาคม 2544 จนถึงวันที่ 13 กันยายน 2544 ทั้งนี้ในระหว่างดำเนินการสอนทางโรงเรียนได้มีการงดการเรียนการสอน ในวันที่ 16 และ 28 สิงหาคม 2544 เพื่อให้ให้นักเรียนไปชมสัปดาห์วิทยาศาสตร์ และ เพื่อให้นักเรียนเข้าร่วมงานกีฬาของโรงเรียนตามลำดับ จึงทำให้ต้องขดเซยเวลาในการดำเนินการสอน 2 คาบ หรือเท่ากับ 1 สัปดาห์
4. เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มเป้าหมายหลังการเรียน โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับที่ใช้วัดก่อนเรียน ในวันที่ 18 กันยายน 2544
5. ทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาหลังการเรียน โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับที่ใช้วัดก่อนเรียน ในวันที่ 20 กันยายน 2544

6. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาทั้งก่อนดำเนินการสอนและหลังการดำเนินการสอนไปวิเคราะห์

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย

6.1 หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของคะแนนความสามารถทางการฟัง-พูด ก่อนการเรียนและหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคมโดยสถิติค่าเฉลี่ยโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปSPSS/PC+

6.2 หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของคะแนนความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาก่อนการเรียนและหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคมและความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษโดยสถิติค่าเฉลี่ยโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปSPSS/PC+

6.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของคะแนนความสามารถทางการฟัง-พูดของนักเรียนก่อนและหลังการสอนใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคม และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนก่อนและหลังการสอนใช้กิจกรรมที่เน้นวัฒนธรรมทางสังคม